नाभाकः काण्वः।वरुणः। महापङ्किः।

अस्मा ऊ षु प्रभूतये वर्रुणाय मुरुद्धोऽची विदुष्टरेभ्यः।

यो धीता मानुषाणां पृश्वो गा ईव रक्षति नर्भन्तामन्यके समे॥ ८.०४१.०१

यः। मानुषाणाम्- मनुष्याणाम्। धीता- धीः। पश्चो गा इव। रक्षति- पालयति। अस्मै- तस्मै। प्रभूतये- मङ्गलाय। वरुणाय- ऋताधिदैवताय। विदुष्टरेभ्यः- विद्वद्भयः। मरुद्भयः- वातेभ्यः प्राणविशेषेभ्यः। अर्च ॥१॥

तम् षु सम्मना गिरा पितृणां च मन्मिभः।

नाभाकस्य प्रशस्तिभिर्यः सिन्धूनामुपौद्ये सप्तस्वसा स मध्यमो नर्भन्तामन्यके समि॥ ८.०४१.०२ समना- समानया। गिरा- वाचा। पितॄणाम्- पूर्वाचार्याणाम्। मन्मिभः- मननैः। नाभाकस्य- आवरणभेदकस्योपासकस्य। नभ हिंसायाम्। प्रशस्तिभिः- स्तुतिभिः। यः। सिन्धूनाम्- जीवोदकानाम्। उपोदये भवति। सप्तस्वसा- सप्तभूमिकाभिमुखशक्तिधारासम्पन्नः। मध्यमः। तं स्तुहि॥२॥

स क्षपुः परि षस्वजे न्युरस्रो मायया द्धे स विश्वं परि द्र्हातः।

तस्य वेनीरनुं व्रतमुषस्तिस्रो अवर्धयुन्नर्भन्तामन्यके समे॥ ८.०४१.०३

सः- असौ वरुणः। क्षपः- निशाः। परि षस्वजे- आलिङ्गनं करोति। आश्रयतीति भावः। उस्नः-उत्सरणशीलः। दर्शतः- सुदर्शनः। मायया- प्रज्ञया स्वशक्तया। विश्वम्- सर्वम्। परि द्धे-धारयति। तस्य। व्रतम्- नियतिम्। वेनीः- कामयमाना जनाः। तिस्नः उषः। अनु वर्धयन्-अनुवर्धयन्ति।॥३॥

यः क्कुभौ निधार्यः पृथिव्यामधि द्र्शतः।

स मार्ता पूर्व्यं पुदं तद्वर्रणस्य सह्यं स हि गोपा इवेर्यों नर्भन्तामन्युके समे॥ ८.०४१.०४

यः। ककुभः- श्रेष्ठः। निधारयः- धारकः। पृथिव्याम्- भूम्याम्। अधि। दर्शतः- दर्शनीयः। सः। माता- निर्माता। पूर्व्यं- पुराणम्। पदम्- स्थानम्। तत्। वरुणस्य- ऋताधिदैवतस्य। सहयम्- प्राप्यम्। सः- असौ। हि- खलु। गोपा इव- सूर्य इव। इर्यः- स्वामी। ॥४॥

यो धर्ता भुवनानां य उस्राणीमपीच्याः वेद नामनि गुह्यो।

स कविः काव्या पुरु रूपं द्यौरिव पुष्यति नर्भन्तामन्यके समे॥ ८.०४१.०५

यः। भुवनानाम्- जगताम्। धर्ता- धारकः। यः। उस्राणाम्- चिद्रश्मीनाम्। अपीच्या-अन्तर्हितान्। गुह्या- रहस्यान्। नामानि- मन्त्रान्। वेद- जानाति। सः। कविः- सूक्ष्मदर्शी। पुरु-बहूनि। काव्या- दर्शनानि। द्यौः- सूर्यः। रूपम्- स्वं रूपम्। इव। पुष्यति। ॥५॥

यस्मिन्वश्वानि काव्यां चुके नाभिरिव श्रिता।

त्रितं जूती संपर्यत व्रजे गावो न संयुजे युजे अश्वाँ अयुक्षत नर्भन्तामन्यके संमे॥ ८.०४१.०६ यस्मिन्। विश्वानि- सर्वाणि। काव्या- दर्शनानि। चक्रे। नाभिरिव। श्रिता- आश्रितानि। तम्। जूती- क्षिप्रम्। त्रितम्- त्रिलोकस्थम्। सपर्यत- परिचरत। व्रजे। गावः- धेनवः। संयुजे-संयोगाय। न- इव। युजे- योगाय। अश्वान्- प्राणतुरगान्। अयुक्षत- उपासका योजयन्ति॥६॥

य आस्वत्कं आशये विश्वा जातान्येषाम्।

परि धार्मानि मर्मृशहरुणस्य पुरो गये विश्वे देवा अनु वृतं नर्भन्तामन्यके समे॥ ८.०४१.०७

यः। आसु- अप्सु मूलशक्तिधारासु। अत्कः- रूपं धारयति। यस्य। आशये- शरणे। एषाम्- एतानि। विश्वानि- सर्वाणि जातानि। यः। धामानि- अध्यात्मसाधनभूमिकाः। परि मृशति- स्पृशति। तस्य। वरुणस्य- ऋताधिदैवतस्य। पुरः- पुरतः। गये- गीयमाने मन्त्रे। व्रतम्- तस्यैव नियतिम्। चरन्ति॥७॥

स संमुद्रो अपी्च्यंस्तुरो द्यामिव रोहित नि यदांसु यर्जुर्द्धे। स माया अर्चिना पदास्तृणान्नाकुमार्रुहन्नर्भन्तामन्यके समे॥ ८.०४१.०८ सः- असो। समुद्रः- वरुणः। अपीच्यः- गृढः। तुरः- त्वरमाणः। द्यामिव रोहित- नभ आरोहतीव। आसु- प्रजासु। यजुः- दानं याजुषमन्त्रान् वा। नि द्घे- स्थापयित। अर्चिना-अर्चिष्मता। पदा- पदेन। सः। मायाः- रक्षसां कपटानि। अस्तृणात्- नाशयित॥८॥

यस्यं श्वेता विचक्षणा तिस्रो भूमीरिधिक्षितः।

त्रिरुत्तराणि प्रप्रतुर्वरुणस्य ध्रुवं सदः स संप्तानामिरज्यित नर्भन्तामन्यके संमे॥ ८.०४१.०९
अधिक्षितः- अधिनिवसतः। यस्य। श्वेता- शुभ्राणि। विचक्षणा- विशेषदर्शनानि। तिस्रः। भूमीःभूमिकाः। त्रिरुत्तराणि- आकाशत्रयमपि। पप्रतुः- प्रथयन्ति। तस्य वरुणस्य। सदः- स्थानम्।
ध्रुवम्- दृढम्। सः- असौ वरुणः। सप्तानाम्- सप्तसिन्धूनाम्। इरुज्यित- स्वामित्वं वृहति॥९॥

यः श्वेताँ अधिनिर्णिजश्चके कृष्णाँ अनु वृता।

स धार्म पूर्वं ममे यः स्क्रम्भेन वि रोदंसी अजो न द्यामधरियुन्नभेन्तामन्यके संमे॥ ८.०४१.१० यः। निर्णिजः - रूपाणि। श्वेता - शुभ्राणि। चक्रे - अकरोत्। व्रता - नियतीः। अनु - अनुसृत्य। कृष्णान् - कृष्णानि च। चक्रे। सः। पूर्वं - पुराणम्। धाम - स्वस्थानम्। ममे - निर्ममे। यः। रोदसी - द्यावापृथिव्यो। स्कम्भेन - स्तम्भनशक्त्या। अजः - हिरण्यगर्भः। द्याम् - नभः। न - इव। वि- विशेषेण। अधारयत्॥१०॥